



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň JUDr. Ludmily Petrákové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobců: a) **DXXXG Xxx xxx a.s.**, IČO xxx
sídlem xxx

b) **D. R.**, narozený xxx
bytem xxx
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Janou Fráňovou
sídlem Jakubská 670/14, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Dead Line Media, s.r.o.**, IČO 03664317
sídlem Jateční 1224/27, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátem Mgr. Sebastianem Machem
sídlem Slezská 2127/13, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti a uveřejnění odpovědi

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. července 2023, č. j. 12 C 158/2021-196, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 23. srpna 2023, č. j. 12 C 158/2021-204,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I **mění** tak, že žalovaná je povinna uveřejnit omluvu žalobci b) v tomto znění:

Omluva vydavatelství Dead Line Media, s. r. o.:

Vydavatelství Dead Line Media, s. r. o., se tímto omlouvá D. R. za uveřejnění nepravdivé informace v článku „xxx“ publikovaném v magazínu xxx., vydání č. xxx, dne xxx, že ho začal trápit nedostatek hotovosti a že mu docházejí lidé.,

a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku v magazínu xxx.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve vztahu mezi žalobkyní a) a žalovanou ve výroku II **mění** tak, že žalovaná je povinna uveřejnit odpověď žalobkyně a) v tomto znění:

Odpověď společnosti DXXXG Xxx xxx a. s. coby právního nástupce společnosti DXXXG a. s. ze dne xxx na článek „xxx“ publikovaný v magazínu xxx., vydání č. xxx, uveřejněný dne xxx:

Informace, že „skupina xxx“ je nepravdivá. V článku zmiňované retailové parky vlastní nemovitostní fond Cxxx xxx xxx xxx (Cxxx xxx xxx xxx), jehož je skupina DXXXG pouze zřizovatelem, na obchodní strategii fondu nemá žádný vliv. V roce 2021 fond – nikoliv D. R. či DXXXG – realizoval pouze prodej retail parku v xxx, který ovšem nebyl realizován pod cenou.

Nepravdivé je i tvrzení, že „DXXXG má problém s vyplácením výnosů z dluhopisů, které si její klienti kupují“, protože platební morálka celé skupiny DXXXG nezaznamenala problémy, skupina nemá problém s vyplácením jistiny při expiraci dluhopisů, ani s vyplácením výnosů z dluhopisů. Všechny výplaty kupónů dluhopisů i jistin byly vždy uskutečněny v řádném termínu. Během prvního kvartálu roku 2021 skupina DXXXG bez problémů splatila dluhopisy za více než 300 mil. Kč.

Není pravda, že skupina „nemá dostatek hotovosti“. Použitelná hotovost skupiny se stabilně (v období roku 2020 až 1. čtvrtletí roku 2021, o kterém článek pojednává) pohybovala ve stovkách milionů Kč.

K informaci, že D. R. „docházejí také lidé“, uvádíme, že nedocházejí – článek dezinterpretoval změny organizační struktury DXXXG. Do skupiny přišla v posledním roce (v období roku 2020 až 1. čtvrtletí roku 2021, o kterém článek pojednává) řada odborníků z oblasti financí, analytických oborů, akvizic, technické správy nemovitostí nebo IT technologií, bylo posíleno oddělení marketingu a PR, vznikla pozice CEO skupiny.

Nepravdivá je též informace, že společnost DXXXG a. s. neodpověděla na detailní otázky redakce. Společnost redakci na všechny její dotazy v termínu požadovaném redakcí (dne 29. 3. 2021) odpověděla. Redakce však z vyjádření naší společnosti nepoužila při tvorbě článku ani jednu informaci.

Společnost DXXXG Xxx xxx a. s.,

a to v prvním vydání magazínu xxx. po právní moci tohoto rozsudku.

- III. V rozsahu informace, že fond na prodeji vydělal zhruba 9 milionů Kč, **se** rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II ve vztahu mezi žalobkyní a) a žalovanou **potvrzuje**.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku II ve vztahu mezi žalobkyní a) a žalovanou ohledně informace, že pozice xxx skupiny je obsazena panem P. H., a ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou v celém rozsahu **zrušuje** a řízení **se** v tomto rozsahu **zastavuje**.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni a) částku 49 871,10 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky žalobkyně a).

- VI. Ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- VII. Žalobce b) je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 7 na náhradě nákladů řízení částku 362 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žalovaná je povinna zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 7 na náhradě nákladů řízení částku 724 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Ve vztahu mezi žalobkyní a) a Českou republikou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobci** se podanou žalobou domáhají uložení povinnosti žalované uveřejnit omluvu žalobci b) ve znění uvedeném ve výroku I rozsudku soudu prvního stupně a odpověď žalobců ve znění uvedeném ve výroku II rozsudku soudu prvního stupně. V podrobnostech jsou tvrzení a argumenty žalobců předestřeny v bodě 1 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
- Žalovaná** s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí na základě tvrzení a argumentů uvedených v bodě 2 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
- Soud prvního stupně** rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu v celém rozsahu zamítl (výrok I a II), uložil žalobci b) nahradit náklady řízení žalované ve výši 17 787 Kč (výrok III) a uložil žalobcům společně a nerozdílně nahradit náklady řízení žalované ve výši 17 787 Kč (výrok IV) a státu ve výši 1 086 Kč (výrok V ve spojení s usnesením soudu prvního stupně ze dne 23. 8. 2023, č. j. 12 C 158/2021-204). Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně a které není třeba v zájmu stručnosti opakovat.
- Žalobci** napadli rozsudek soudu prvního stupně včasnými a přípustnými **odvoláními**. Rozsudku soudu prvního stupně vytýkají zejména nesprávné právní posouzení žalobou uplatněných nároků a neobjektivní hodnocení provedených důkazů, v důsledku čehož soud prvního stupně nesprávně právně kvalifikoval zjištěný skutkový stav. Dále žalobci soudu prvního stupně vytýkají porušení základní zásady občanského soudního řízení, a to principu předvídatelnosti postupu soudu a rozhodnutí. Příkladmo poukazují na poučení soudu prvního stupně dle § 118a odst. 3 o. s. ř. adresované žalované při prvním ústním jednání konaném dne 20. 1. 2022, kdy byla žalovaná vyzvána k prokázání tvrzení o tom, kdo realizoval prodej retailového parku v xxx, jaký je vztah této osoby k žalobci b), že prodej byl uskutečněn pod cenou o 30 až 40 % a dále že původní žalobkyně a) DXXXG a.s. neměla k datu vydání napadeného článku dostatek hotovosti k vyplácení dluhopisů s tím, že nesplní-li účastníci uvedené důkazní povinnosti, nemohou být ve sporu úspěšní. Ačkoliv žalovaná tyto skutečnosti neprokázala, přesto byla ve sporu úspěšná. Dále žalobci namítají, že soud prvního stupně k jejich tíži porušil princip koncentrace řízení a rovnosti účastníků, když při ústním jednání konaném dne 10. 1. 2023 připustil bez dalšího listinné důkazy založené do spisu žalovanou, a to „Rozbor DXXXG“ vypracovaný dne 6. 1. 2023 Ing. J. C. a článek „xxx“ uveřejněný dne xxx na webu www.seznam.cz, když tyto důkazy byly ze strany žalované navrženy více než 9 měsíců po uplynutí koncentrační lhůty. Dále soud prvního stupně učinil nesprávný závěr o obsahu napadeného článku, když uvedl, že se článek žalobce b) vůbec netýká, ale pojednává pouze o původní žalobkyni a). Napadený článek se věnuje žalobci b) nikoliv jen v souvislosti s jeho angažovaností v původní žalobkyni a). Samotný podtitulek článku je zaměřen výhradně na osobu žalobce b), když je zde rozebírána jeho rodinná vazba na bývalou ministryni financí a opakovaně též zmiňuje činnost jeho manželky. Stejně tak centrálně umístěná fotografie zobrazující žalobce b) s manželkou v přítomnosti A. B., tehdejšího xxx, včetně doprovodného textu je věnována

výhradně žalobci b). Článek se dále zabývá bývalým členstvím žalobce b) v politickém hnutí xxx a brněnskou trestní kauzou, která nemá žádnou vazbu k tématu článku ani k podnikání původní žalobkyně a). Z obsahu celého článku a jeho vyznění vyplývá účel oba žalobce difamovat a soud prvního stupně tuto otázku vyhodnotil nesprávně a nekonzistentně, když zároveň sám pak dovozuje, že jméno žalobce b) je na mnoha místech článku. Soud prvního stupně navíc nepřiléhavě označil situaci za tzv. novinářskou zkratku, čímž soud prvního stupně ospravedlňuje vícero nekorektností článku a nepřiléhavě činí závěr, že magazín xxx není odborným periodikem a nelze na něj v tomto ohledu klást příliš velké požadavky, byť je vydavatelská činnost žalované realizovaná téměř výhradně autorkou S. S., tedy zkušenou a profesionální novinářkou. Kromě toho soud prvního stupně dovozuje, že neodborné periodikum nepodléhá zákonnému režimu a může svévolně uveřejňovat a šířit nepravdy, což je závěr nepřijatelný. Navzdory závěru o „textové bezvýznamnosti“ žalobce b) soud prvního stupně na jeho adresu uvádí, že musí snášet vyšší míru zájmu o svou osobu, neboť prý je v rámci svého podnikání osobou veřejně činnou, aniž by tento svůj závěr soud prvního stupně jakkoliv odůvodnil, či měl tento závěr základ v provedeném dokazování. Žalobce b) v době publikace článku ani předtím nezastával žádnou veřejnou funkci, nebyl politicky angažován, předmět jeho podnikání nesouvisí s veřejným zájmem a věci veřejného zájmu veřejně nekomentuje. Osobu veřejného zájmu ze žalobce b) nečiní ani skutečnost, že jeho tchýně je (resp. v době uveřejnění článku byla) xxx, anebo že na společenské akci seděl v blízkosti A. B.

I kdyby žalobce b) byl osobou veřejně činnou, není žalovaná z tohoto titulu legitimována šířit o něm nepravdivé nebo pravdu zkreslující informace. Pokud jde o tvrzení, že žalobci b) „docházejí lidé“, tak soud prvního stupně se vůbec nezabýval pravdivostí tohoto tvrzení a pouze přezval, co bylo žalovanou uvedeno v článku, přičemž opět nepřiléhavě toto tvrzení označil jako tzv. novinářskou zkratku. Soud prvního stupně zkreslil výsledky provedeného dokazování, když v odůvodnění napadeného rozsudku pouze konstatuje, že skupinu DXXXG opustilo několik xxx a bylo rozpuštěno xxx, ale nijak nereflektuje provedené dokazování, zejména potvrzení personálního oddělení ze dne 31. 1. 2023, kterým bylo prokázáno, že zaměstnanci odcházeli, ale v zásadě ve stejném měřítku i přicházeli, tedy že k žádné personální krizi nedošlo. V této souvislosti žalobce b) poukazuje na vyjádření soudu prvního stupně z průběhu jednání konaného dne 23. 3. 2023, kdy po provedení tohoto důkazu soud výslovně konstatoval, že z něj vyplývá, že počet zaměstnanců se ve sledovaném období zvýšil o třetinu. Žalobce b) si je vědom skutečnosti, že se tato informace vztahuje *a priori* k původní žalobkyni a) jakožto zaměstnavateli, v kontextu vyznění a obsahu celého článku se ovšem tento výrok dotýká i samotného žalobce b). Článek nepravdivě zobrazil žalobce b) jako „opuštěného“ byznysmena, kterého opouštějí jeho lidé, kolegové i blízcí. Požadavek na omluvu za tento výrok žalobce b) omezil v důsledku poučení soudu prvního stupně ze dne 20. 1. 2022. Byla bezdůvodně zasažena jeho profesionální i společenskou vážnost, čest i jeho soukromí, kdy byl nucen čelit nepříjemným dotazům a narážkám třetích osob v širším rodinném prostředí. V této souvislosti žalobce b) namítá paradoxní závěr soudu prvního stupně, že pro účely ztraktivnění článku lze využít jméno fyzické osoby, která za podnikáním právnické osoby stojí. Soud prvního stupně nereflektuje již téma, jakým způsobem může k takovému využití jména fyzické osoby dojít, tedy že fyzická osoba by neměla být v této souvislosti, ve snaze ztraktivnění, obětí účelové difamace. Soud prvního stupně se nárokem žalobce b) na uveřejnění omluvy v zásadě vůbec nezabýval, přistupoval k němu od začátku řízení předpojatě, přitom jeho účastnický výslech nepřipustil. Výrok napadeného rozsudku o zamítnutí nároku žalobce b) na uveřejnění omluvy je tedy nepřezkoumatelný a nekonzistentní. Pokud jde o výrok napadeného rozsudku o zamítnutí nároku žalobců na uveřejnění tiskové odpovědi, pak tento považují za nesprávný, neobjektivní a nedostatečně odůvodněný. Soudem prvního stupně citovaná judikatura Nejvyššího soudu je k předmětnému nároku zcela nepřiléhavá. Soud prvního stupně citoval ustálenou rozhodovací praxi vztahující se k diferenciaci pojmu skutková tvrzení a hodnotící soudy, tuto judikaturu ovšem v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nerefletoval, když se u skutkových tvrzení nezabýval tím, zda žalovaná unesla důkazní břemeno k pravdivosti tvrzení, a v případě hodnotících soudů žalované se opomenul vyjádřit

k absenci pravdivého skutkového základu takových hodnotících soudů. Za hodnotící soud označil soud prvního stupně pouze výrok „docházejí lidé“, ačkoliv se jedná o skutkové tvrzení, protože jde o tvrzení opírající se o fakt, objektivně existující realitu, která je zjištělná pomocí dokazování. Závěr soudu prvního stupně, že znění požadované tiskové odpovědi je excesivní, je nesprávný. Jednotlivé výroky navržené odpovědi jsou rozsahem adekvátní relevantním výroky napadeného článku. Rozsah požadované odpovědi byl žalobci modifikován, resp. omezován dle pokynů soudu prvního stupně tak, aby požadavkům soud prvního stupně vyhověl. Závěry soudu prvního stupně o excesu požadované odpovědi jsou tak překvapivé a vnitřně rozporné s tím, jak se soud prvního stupně v průběhu řízení k jednotlivým nárokům vyjadřoval a jak postupoval, když k jednotlivým výroky vedl rozsáhlé dokazování. Kromě toho je v této části napadený rozsudek nepřezkoumatelný, když soud prvního stupně nejprve tvrdí, že rozsah požadované odpovědi je excesivní, a poté tvrdí, že žalobcům se nepodařilo důkazy vyvrátit tvrzení žalované v článku, že původní žalobkyně a) „nemá dostatek hotovosti“, což není pravda. Žalobci nejsou ve smyslu konstantní judikatury povinni vyvracet nesprávnost tvrzení uveřejněných jinou osobou, naopak pravdivost takových tvrzení je povinná prokazovat osoba, která takové informace uveřejňuje. Žalovaná však toto své tvrzení neprokázala. Pokud soud prvního stupně zmiňuje rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2002, sp. zn. 28 Cdo 371/2002, pak z tohoto rozhodnutí vyplývá, že soud nemůže věcně zasahovat do obsahu navržené odpovědi, nicméně zákon nevylučuje, aby bylo žalobě vyhověno jen zčásti, a soud prvního stupně tedy toto rozhodnutí aplikoval nesprávně. Z odůvodnění napadeného rozsudku pak není zřejmé, v jaké části je požadovaná odpověď excesivní, či jaká část se netýká skutkových tvrzení, ale hodnotících soudů. Vyjádření soudu prvního stupně, že se v případě tvrzení žalované, že „xxx“, „cenou“ rozumí rozdíl mezi tržní cenou a cenou, za kterou byl retailový park prodán, nemá žádnou oporu v napadeném článku ani v provedeném dokazování. Pravdivostí tohoto tvrzení se soud prvního stupně nezabýval a žalovaná pravdivost tohoto tvrzení neprokázala. Navíc sám soud prvního stupně se při ústním jednání konaném dne 23. 3. 2023 při provádění listinného důkazu odborným vyjádřením Ing. J. C. vyjádřil, že z tohoto vyjádření nemá za prokázané, že retailový park byl prodán pod cenou a už vůbec ne o 30 až 40 %. Dále je nepochopitelné odůvodnění napadeného rozsudku ohledně tvrzení žalované v článku, že „DXXXG má problém s vyplácením výnosů z dluhopisů, které si klienti kupují“ a že skupina „nemá dostatek hotovosti“. Sám soud prvního stupně dovozuje, že žalované se toto tvrzení prokázat nepodařilo a že z provedených důkazů vyplynulo, že se na účtech původní žalobkyně a) pohybovaly vysoké finanční hodnoty. Nato soud prvního stupně nesrozumitelně dovozuje, že nesouhlas původní žalobkyně a) vyplývá přímo z článku, a tudíž nemá právo požadovat tiskovou odpověď. V této souvislosti soud prvního stupně odkazuje na údajné „oficiální stanovisko“ původní žalobkyně a). Žádné takové stanovisko přitom nebylo předmětem dokazování a ani není zřejmé, o jaké „oficiální stanovisko“ by mělo jít, kdo je jeho autorem a jaký by měl být jeho zdroj. Původní žalobkyně a) přitom žádné takové stanovisko nevydala. Dále se žalobci ohrazují vůči soudem prvního stupně učiněné marginalizaci skutečnosti, že žalovaná nepravdivě v článku uvedla, že původní žalobkyně a) neodpověděla na otázky redakce žalované. Žalobcům účelově nebyl žalovanou poskytnut žádný prostor pro vyjádření k tématu článku a žalovaná zneužila svého nekorektního jednání, když v článku lživě uvedla, že žalobci na její dotazy neodpověděli, což na čtenáře může působit jako potvrzení pravdivosti tvrzení obsažených v článku a vyvolat podezření o neserióznosti žalobců. Toto nepravdivé tvrzení je jednoznačně způsobilé dotknout se práv a profesní cti žalobce b) a dobré pověsti původní žalobkyně a), a žalobcům tak náleží právo na uveřejnění odpovědi v části tohoto výroku. Navrhují proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě vyhová a uloží žalované povinnost nahradit náklady řízení žalobců.

5. K odvoláním žalobců se **žalovaná** vyjádřila tak, že souhlasí se závěry soudu prvního stupně, přičemž odpověď požadovaná žalobci je excesivní a neodpovídá skutkovým tvrzením uvedeným v napadeném článku. K tvrzení, že „xxx“, uvádí, že se jedná o přípustné zjednodušení, jelikož původní žalobkyně a) byla zřizovatelem vlastníka retailových parků, nemovitostního fondu Cxxx

xxx xxx xxx xxx, a žalobce b) je čelným představitelem celé investiční skupiny. Žalovaná v rámci řízení před soudem prvního stupně opakovaně upozorňovala na skutečnost, že institut odpovědi dle tiskového zákona je specifickým právním nástrojem a žalobci jej využívají značně manipulativním způsobem, kterému by soudy neměly poskytovat právní ochranu. Je totiž nutné rozlišovat mezi tržní hodnotou retail parku a ziskem z prodeje. Zisk představuje rozdíl mezi nákupní a prodejní hodnotou. Samotná tržní hodnota retail parku může být však vyšší a tuto skutečnost navržená odpověď nevyvrací. A prodej retail parku pod tržní cenou představuje podstatu žalovaného článku. Dále je nutné podotknout, že hovoří-li se ve veřejném prostoru, popřípadě obchodním styku, o ceně, má se tím na mysli zpravidla cena tržní, není-li uvedeno jinak. Navržená odpověď tedy neodpovídá limitům stanoveným tiskovým zákonem. Co se týče tvrzení, že skupina DXXXG „má problém s vyplácením výnosů z dluhopisů, které si její klienti kupují“, a tvrzení, že skupina „nemá dostatek hotovosti“, bylo v rámci článku uvedeno, že „DXXXG si oficiálně odmítá připustit sebemenší potíže a že jako důkaz dobré kondice uvádí, že přece v prosinci skupina nakoupila dalších sedm retailových parků“. Nesouhlas žalobců s uvedenými informacemi byl tedy výslovně uveden již v napadeném článku. K tvrzení, že žalobci b) „docházejí také lidé“, žalovaná uvádí, že se jedná o přípustný hodnotící soud, respektive nadsázku učiněnou na základě skutečností uvedených v napadeném článku a k proběhnuvším změnám v managementu a dozorčí radě původní žalobkyně a). Žalobce b) byl v tomto spojení jmenován pouze z důvodu, že se jedná o čelního představitele celé investiční skupiny a jedná se tedy o přípustné zjednodušení. Žalovaná dále upozorňuje na skutečnost, že personální změny původní žalobkyně a) nebyly žalobci popřeny již v rámci řízení před soudem prvního stupně a byly zdůvodněny jako běžná personální fluktuace. Žalobci v rámci odpovědi však požadují zveřejnění informace o posílení konkrétních výslovně označených oddělení původní žalobkyně a) a vzniku nové pozice xxx a jejímu personálnímu obsazení, přičemž nijak nerozporují, popřípadě nevysvětlují personální změny v investiční skupině původní žalobkyně a). Žalovaná dále upozorňuje na skutečnost, že žalobci namítané nesplnění důkazní povinnosti žalovanou ohledně pravdivosti tvrzení vymezených v článku není z hlediska nároků na tiskovou odpověď relevantní, neboť ohledně tohoto nároku leží povinnost tvrzení a důkazní na žalobcích a na tuto skutečnost byli soudem prvního stupně výslovně upozorněni. Navrhuje proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil jako věcně správný.

6. Žalovaná dále v návaznosti na poučení odvolací soudu, že pokud neoznačí důkazy k prokázání tvrzení, že „xxx“, tak se vystavuje nebezpečí neúspěchu ve věci ohledně tohoto tvrzení, navrhla k provedení důkazu článek O. Z. s názvem „xxx“ vydaný dne xxx, který pojednává o stavu hospodaření původní žalobkyně a) jako investiční skupiny. V článku je pojednáváno o vysokých nákladech na distribuci a administraci dluhopisů vydaných původní žalobkyní a), stejně tak je zde poukazováno na vyvádění jejího majetku jako investiční skupiny, a to právě prostřednictvím nemovitostního fondu Cxxx xxx xxx xxx xxx. Zároveň článek pokazuje na účelové nakládání s marketingovými materiály původní žalobkyně a), pravděpodobně za účelem dosažení jednoduššího úpisu dluhopisů. Dále žalovaná navrhla k důkazu článek redakce Finsader.cz s názvem „xxx“ vydaný dne xxx, obsahující vyjádření pana O. Z., bývalého xxx a xxx původní žalobkyně a) jako investiční skupiny. Pan Z. a zde výslovně hovoří o odchodu hned několika bývalých pracovníků původní žalobkyně a) včetně jeho samotného z důvodu nesouhlasu se způsobem vedení skupiny. Dále žalovaná navrhla k důkazu článek redakce e15.cz s názvem „xxx“ vydaný dne xxx, a to ve vztahu ke skutečnosti, že pana P. H. v mezidobě nahradil na pozici CEO pan R. Ř. Žalobci požadovaná odpověď již tedy není aktuální.
7. V průběhu řízení původní žalobkyně a) zanikla dne 6. 12. 2023 na základě fúze splynutím, v důsledku čehož vznikla shora nadepsaná žalobkyně a). Odvolací soud proto rozhodl usnesením ze dne 6. 3. 2024, č. j. 22 Co 187/2023-277, že v řízení bude pokračováno s touto nástupnickou právnickou osobou.

8. V průběhu jednání konaného dne 11. 9. 2025 žalobci uvedli, že pan P. H. již nepůsobí na pozici xxx, jak je uvedeno v požadované odpovědi, a v tomto rozsahu vzali svoji žalobu zpět. Dále žalobce b) v průběhu tohoto jednání vzal zpět svoji žalobu ohledně požadavku na uveřejnění odpovědi. Žalovaná proti těmto částečným zpětvzetím žalob nic nenamítala. Odvolací soud proto postupem dle § 222a odst. 1 o. s. ř. ve vztahu mezi žalobkyní a) a žalovanou ohledně informace, že pozice xxx skupiny je obsazena panem P. H., a ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou v celém rozsahu zrušil ve výroku II rozsudek soudu prvního stupně a řízení v tomto rozsahu zastavil.
9. **Odvolací soud** při jednání konaném dne 11. 9. 2025 v souladu s § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil dokazování čtením článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru e15.cz, článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru Finsider.cz a článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru Finsider.cz.
10. Z článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru e15.cz odvolací soud zjistil, že se v něm píše o skončení pana P. H. ve funkci xxx investiční skupiny DXXXG ke konci xxx.
11. Z článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru Finsider.cz odvolací soud zjistil, že se v něm pan O. Z. vyjadřuje k tvrzení mediálního zástupce skupiny DXXXG, konkrétně že za příchod do finanční distribuce DXXXG dostala zapláceno celá řada lidí i mimo vyplácené provize, dále že skupina DXXXG nakoupila finančně zprostředkovatelské skupiny, jako byli Fxxx, Rxxx xxx, Nxxx/xxx nebo xxx, a že významný náklad byl i na skupinu J. B. nebo finanční manažery, kteří přestoupili se svým týmem ze Sxxx xxx xxx, či že velmi nákladná byla i akvizice společnosti Cxxx xxx. Jen na akvizice finančně zprostředkovatelských firem a skupin šly podle autora článku stovky milionů. Dále je v článku obsažena tabulka s přehledem nákladů na úpis jednotlivých emisí, kterou autor článku vytvořil z databáze konečných podmínek dluhopisů v evidenci ČNB, přičemž dokumenty předložila dle autora článku sama DXXXG.
12. Z článku s názvem „xxx” vydaného dne xxx na serveru Finsider.cz odvolací soud zjistil, že se v něm pan O. Z. vyjadřuje k předžalobní výzvě skupiny DXXXG, konkrétně že se skupinou DXXXG spolupracoval externě jako xxx až do roku xxx a že po jeho odchodu ze skupiny DXXXG záhy odešlo několik dalších kolegů z klíčových pozic, přičemž viděl, že úroveň práce a celkové nasazení v řadě ohledů spíše klesá.
13. Po takto doplněném dokazování odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř.), a shledal, že odvolání žalobců jsou částečně důvodná.
14. Shora uvedenými důkazy provedenými soudem odvolacím k návrhu žalované není prokázáno, že by byly prodány retailové parky hluboce pod cenou, či vůbec jakkoli významně pod cenou. Obsah navržených článků se této problematice nevěnuje a neposkytuje o ní žádné relevantní informace, ostatně v podání ze dne 26. 2. 2024 žalovaná výslovně uvádí, že se omlouvá, že z její strany nedošlo k doplnění na základě výzvy soudu dle § 118a o. s. ř., neboť vnímá svou povinnost zajistit ochranu svých zdrojů a zároveň má za to, že ohledně nároku na odpověď leží břemeno tvrzení a důkazní na žalobcích. Uvedenými důkazy nebyla prokázána pravdivost ani jiných sporných sdělení z předmětného článku (informace pana Z. o tom, že ze skupiny odešlo několik dalších kolegů, není zásadní ve světle zjištění učiněných soudem prvního stupně naopak o zvyšování počtu zaměstnanců).
15. Soud prvního stupně správně citoval relevantní normy objektivního práva, které proto již odvolací soud znovu neopakuje. Soud prvního stupně učinil také správné závěry skutkové o tom, že žalovaná neprokázala pravdivost svých sporných sdělení na adresu obou žalobců, resp. že byl přímo prokázán opak, tedy nepravdivost některých sdělení z předmětného článku (body 52, 54 napadeného rozsudku). Nepravdivá je také informace o tom, že by docházelo k úbytku zaměstnanců. Naopak počet zaměstnanců působících u žalobkyně a) rostl (výpověď svědka M. S. a obsah sdělení xxx žalobkyně a/ Mgr. F.).

16. Právní posouzení věci soudem prvního stupně je zcela nesprávné.
17. Předmětný článek mluví osobně též vůči žalobci b) jako fyzické osobě. To je evidentní z kontextu článku a jeho jednotlivých pasáží. Již v nadpisu článku je zmíněn toliko žalobce b) osobně, dále v perexu je uváděno, že žalobce b) deset let buduje svou image úspěšného byznysmena, jsou zmiňovány jeho osobní poměry (kdo je jeho tchýně a manželka). Z toho je zřejmé, že obsah článku se netýká jen žalobkyně a) jako právnické osoby. Žalovaná se tak v předmětném článku vyjadřuje také k podnikatelským, manažerským schopnostem osobně žalobce b), a to kriticky, kdy tvrdí mj., že žalobci b) docházejí lidé a že ho začal trápit nedostatek hotovosti na vyplacení klientů. Takové sdělení jistě je objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce b), konkrétně je schopno vyvolat újmu na profesní cti a dobré pověsti žalobce b) (že se mu nedaří, že není ve svém podnikání úspěšný, že tedy skutečnost neodpovídá tomu, jakou image si buduje). Vzhledem pak k tomu, že se tato sdělení na adresu žalobce b) ukázala (již v průběhu řízení před soudem prvního stupně) být nepravdivá, došlo ze strany žalované k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce b). Omluva žalobci b) ve znění dle výroku I tohoto rozsudku je zcela přiměřenou satisfakcí rozsahem, obsahem i způsobem zveřejnění.
18. Rovněž teze soudu prvního stupně, že dle něj nepřiměřeně dlouhou (rozvěklou) odpověď z principu nelze částečně zamítnout, tedy ji takto fakticky zkrátit, je nesprávná, nemající oporu v zákoně. Pokud odpověď po zamítnutí nepřiměřených partií či partií, na něž nemá oprávněný právo, naplní svým obsahem požadavky tiskového zákona, pak jednoznačně nebrání soudu nic v tom, aby žalobu o uveřejnění odpovědi zamítl jen částečně, a v relevantní, oprávněné části jí vyhověl. Tak je tomu též v projednávané věci – žalobkyně a) požaduje důvodně odpověď na informace z článku o:
- nevýhodném prodeji části majetku hluboce pod cenou (informace poškozující dobrou pověst žalobkyně a/ navozující dojem neúspěšného podnikání, jejíž pravdivost nebyla žalovanou přes poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř. prokázána)
- problémech s vyplácením výnosů z dluhopisů, o nedostatku hotovosti (nepravdivá informace poškozující dobrou pověst žalobkyně a/ zpochybňující její solventnost a schopnost dostát svým závazkům)
- problémech se zaměstnanci (nepravdivá informace, že žalobci b/, kterým je žalobkyně a/ personifikována, docházejí lidé, tedy že žalobkyně a/ přichází o zaměstnance, což je další znak nedobrého stavu žalobkyně a/)
- o tom, že žalobkyně a) neodpověděla na dotazy redakce (nepravdivá informace navozující dojem, že se žalobkyně vyhýbá odpovědím na nepříjemné dotazy, že má co skrývat, resp. že informace poskytnuté žalovanou jsou pravdivé).
19. Na uveřejnění odpovědi žalobkyně a) dle výroku II tohoto rozsudku má žalobkyně právo dle tiskového zákona, znění odpovědi a způsob jejího uveřejnění odpovídají hmotnému právu, odpověď se svým obsahem nijak nevztahuje ke třetím osobám, nezasahuje nijak do práv třetích osob, jde o stanovisko – vysvětlení žalobkyně a) k nepravdivým sdělením z předmětného článku. Požadavek žalované, aby žalobkyně a) prokazovala pravdivost své odpovědi, je za tohoto stavu věci neoprávněný, nemající oporu v zákoně.
20. Argumentace soudu prvního stupně novinářskou zkratkou, zjednodušením, nadsázkou či postavením žalobce b) coby osoby veřejného zájmu není v projednávané věci na místě, neboť žalovaná zveřejnila v základu nepravdivé informace neoprávněně zasahující do cti/dobré pověsti obou žalobců.
21. Zmínění nesouhlasu žalobkyně a) s uveřejněnými informacemi v textu článku nevede ke ztrátě práva na uveřejnění odpovědi dle tiskového zákona.

22. Stran informace o tom, že fond na prodeji vydělal zhruba 9 milionů Kč, byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen, neboť tato informace nesouvisí s otázkou, zda byly nemovitosti prodány pod cenou. Totiž pod (aktuální) cenou je možno prodat věc i tehdy, pokud je prodejní cena vyšší, než byla kdysi cena pořizovací.
23. Ve světle všeho uvedeného byl rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu, v němž jeho správnost přezkoumával odvolací soud, převážně změněn postupem dle ust. § 210 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a jen v malém rozsahu (dle bodu 22 shora) potvrzen dle ust. 219 o. s. ř.
24. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval nejen **o nákladech odvolacího řízení**, ale též **o nákladech řízení před soudem prvního stupně** (§ 224 odst. 2 o. s. ř.) a o **nákladech řízení před dovolacím soudem** (§ 151 ve spojení s § 243b o. s. ř.). Tím byl automaticky odklizen nákladový výrok III, IV a V rozsudku soudu prvního stupně.
25. Při určení poměru úspěchu a neúspěchu ve věci vycházel odvolací soud z následujících úvah. Žalobkyně a) požadovala uveřejnění tiskové odpovědi. Ohledně této byla převážně úspěšná, vyjma informace, že fond na prodeji vydělal zhruba 9 milionů Kč, jelikož v tomto rozsahu byla žaloba nedůvodná, a vyjma informace, že pozice xxx skupiny je obsazena panem P. H., jelikož v tomto rozsahu vzala žalobu zpět nikoliv pro chování žalované. I když měla žalobkyně a) ve věci úspěch jen částečný, odvolací soud jí dle § 142 odst. 3 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) přiznal plnou náhradu nákladů řízení, jelikož měla neúspěch jen v poměrně nepatrné části. Žalobce b) požadoval uveřejnění tiskové odpovědi a omluvy. Svoji žalobu v rozsahu požadované tiskové odpovědi vzal zpět nikoliv pro chování žalované, a proto se ohledně ní považuje za neúspěšného v souladu s § 146 odst. 2 o. s. ř. Ohledně omluvy byl pak úspěšný. Úspěch žalobce b) představuje cca 1/2 předmětu řízení. Výsledně proto ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, jelikož výsledek sporu je pro obě strany srovnatelný (§ 142 odst. 2 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.).
26. Náklady řízení na straně žalobkyně a) sestávají z odměny za zastupování advokátem v rozsahu 16 úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Konkrétně jde o tyto úkony právní služby: 1) převzetí a příprava právního zastoupení, 2) žaloba ze dne 18. 5. 2021, 3) upřesnění žaloby ze dne 22. 6. 2021, 4) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 20. 1. 2022, 5) podání ze dne 25. 5. 2022, 6) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 10. 1. 2023, 7) podání ze dne 31. 1. 2023, 8) podání ze dne 20. 3. 2023, 9) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 23. 3. 2023, 10) podání ze dne 5. 5. 2023, 11) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 11. 5. 2023, 12) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 25. 7. 2023, 13) odvolání ze dne 7. 9. 2023 (včetně jeho doplnění ze dne 12. 10. 2023), 14) účast na jednání před odvolacím soudem dne 25. 1. 2024, 15) vyjádření k dovolání ze dne 28. 6. 2024 a 16) účast na jednání před odvolacím soudem dne 11. 9. 2025. Za účelně vynaložené odvolací soud nepovažoval náklady vynaložené na vyjádření ze dne 15. 1. 2022 a 23. 1. 2023, jelikož tato podání nejsou součástí spisu, dále vyjádření ze dne 3. 1. 2023, jelikož k tomuto vyjádření nebyla žalobkyně soudem vyzvána, a účast na jednání před odvolacím soudem dne 27. 2. 2024, jelikož toto jednání bylo odvoláno. S úkony ad 1) až 15) je spojena odměna advokáta podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 3 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve výši 2 000 Kč za úkon, ponížená o 20 % z důvodu společných úkonů při zastupování dvou osob podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu, a paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve výši 300 Kč za úkon. S úkonem ad 16) je spojena odměna advokáta podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 3 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 ve výši 2 960 Kč za úkon, ponížená o 20 % z důvodu společných úkonů při zastupování dvou osob podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu, a paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 ve výši 450 Kč za úkon. K nákladům žalobkyně patří podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, neboť zástupce žalobkyně je plátcem této daně. Dále náklady

žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu v částce 2 000 Kč a za odvolání též v částce 2 000 Kč. Náklady žalobkyně tedy výsledně činily **49 871,10 Kč** $[(2000 \cdot 15 + 300 \cdot 15 + 2960 + 450) \cdot 1,21 + 2000 + 2000]$.

27. Do výše uvedených nákladů žalobkyně a) jsou zahrnuty i náklady vzniklé původní žalobkyní a), jelikož jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu, v právní teorii i soudní praxi není pochyb o tom, že náklady vzniklé za řízení jeho předchůdci patří k nákladům řízení procesního nástupce, kterým žalobkyně a) ve vztahu k původní žalobkyni a) je (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. 20 Cdo 3997/2019, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2014, sp. zn. 21 Cdo 379/2014; viz rovněž Drápal, L., Bureš, J., a kol. *Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 729).
28. Lhůta k plnění a místo plnění jsou stanoveny podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem a § 149 odst. 1 o. s. ř. (vždy ve spojení s § 211 o. s. ř.).
29. Odvolací soud dále rozhodl ve smyslu ust. § 148 odst. 1 ve spojení s § 211 o. s. ř. o nákladech státu v podobě svědeckého vyplaceného svědkovi F. E.i ve výši 393 Kč (viz usnesení soudu prvního stupně ze dne 2. 8. 2023, č. j. 12 C 158/2021-151) a svědkovi Ing. J. C. ve výši 693 Kč (viz usnesení soudu prvního stupně ze dne 2. 8. 2023, č. j. 12 C 158/2021-191), celkem tedy ve výši 1 086 Kč, a tyto rozdělil mezi účastníky podle míry jejich neúspěchu. Žalobce b) byl neúspěšný ohledně požadované tiskové odpovědi, zatímco žalovaná byla neúspěšná ohledně tiskové odpovědi požadované žalobkyní a) a omluvy žalobci b). Žalobce b) tak státu nahrazuje 1/3, tedy částku **362 Kč**, a žalovaná 2/3 uvedených nákladů, tedy částku **724 Kč**. Žalobkyně a) byla považována za zcela úspěšnou (viz výše), a proto vůči ní nemá stát právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** v rozsahu výroku o věci samé (výrok I, II, III a IV) **dovolání přípustné** k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku o nákladech řízení (výrok V, VI, VII, VIII a IX) **dovolání přípustné není**.

Praha 11. září 2025

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu